

# РЕШЕНИЕ

№ 7260

гр. София, 14.12.2020 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,**  
в публично заседание на 15.09.2020 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Радина Карамфилова-Десподска**

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **11650** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно – процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 83, ал.6 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия (ЗОВВВПИ).  
Образувано е по жалба на Р. Ц. П. с ЕГН: [ЕГН], от [населено място], Столична община срещу Мълчалив отказ на Началника на Осмо РУ – „Полиция“ – СДВР по заявление с рег. № 945/31.07.2019 г. за издаване на разрешение за придобиване, съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие и боеприпаси за него за ловни цели. В жалбата са изложени доводи, че така постановения отказ е незаконосъобразен, поради допуснати съществени нарушения на административно процесуалните правила и нарушение на материалния закон. Счита, че отказа е незаконосъобразен и поради настъпила реабилитация по право с всички произтичащи от това законови последици, включително и заличаване на осъждането отменяне за в бъдеще на негативните му последици.

В депозираните по делото уточнителни молби жалбоподателят е заявил оспорване и на постановения в следствие изричен отказ обективиран в писмо изх. № 338300-5415 от 13.09.2019 г. на Началника на 08 РУ-СДВР. Отправено до съда искане е за отмяна на Мълчалив отказ на Началника на Осмо РУ – „Полиция“ – СДВР и последващият го изричен отказ обективиран в писмо изх. № 338300-5415 от 13.09.2019 г. на Началника на 08 РУ-СДВР.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, чрез процесуалния си представител адв. Н. поддържа жалбата и наведените в нея основания. Претендира

присъждане на разноски, съгласно представен списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът – Началник на 08 РУ – СДВР чрез юрк. Г., счита жалбата за неоснователна и недоказана, като моли съда да постанови съдебен акт, с който да потвърди отказа. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение в случай, че надвишава минималния размер предвиден в Наредба № 1.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София – град, III отделение, 70 състав след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, за да се произнесе взе предвид следното от фактическа страна:

Със заявление с вх. № 146200 - 1335/25.07.2018 г. до началника на 08 РУ „Полиция“ – СДВР, жалбоподателят е поискал разрешение за придобиване, съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие и боеприпаси за него за ловни цели. Към заявлението жалбоподателят приложил: удостоверение от НСлС с рег. № И –25664/04.07.2018 г., от което се установява, че към момента за лицето Р. Ц. П. няма данни за обвинения по неприключени наказателни производства; свидетелство за съдимост от 05.07.2018 г., видно от което не е осъждано; медицинско удостоверение от Център за психично здраве от 09.07.2018г., от което се установява, че лицето не се води на диспансерен отчет и не страда от психични разстройства или заболявания към момента на прегледа; удостоверение за придобито право на лов; свидетелство за основно образование; членска карта, издадена от Н., както и билет за лов.

С докладна записка от 07.11.2018 г., Началник група „КОС“, Ст. инсп. И. Й. е докладвал на Началника на 08 – мо РУ – СДВР, че на Р.П. била връчена процедурата на 15.10.2018г., в следствие на което лицето подало възражения в законоустановения срок, в което посочва причините за издаване на разрешение за придобиване на ловно гладкоцевно оръжие, като прилага Свидетелство за съдимост, в което е вписано, че не бил осъждан, Удостоверение от НСлС, от което било видно, че лицето няма обвинения по неприключили наказателни производства. Р.П. посочил в своето възражение, че бил реабилитиран по право. С оглед изложеното и представените доказателства, Началник група „КОС“ предложил на Р. Ц. П. да бъде издадено разрешение за придобиване на ловно оръжие.

С докладна записка № 3383-26979/20.08.2018 г, зам. началника на 08 РУ – СДВР уведомил, че след извършена проверка в информационните масиви на МВР, се установило, че Р.П. е извършител на престъпление по чл. 251 – 255 вр. чл. 346, ал.1 и чл. 66 от НК, както и на престъпление по чл. 116, ал.1, т.6 вр. чл.339, ал. 1 от НК, поради което предложил на лицето да не бъде издавано разрешение за достъп до О..

С докладна записка от 08.08.2018 г., изготвена от инспектор Б.С. се установило, че след извършена проверка в информационните фондове на МВР били открити данни за извършени умишлени престъпления от общ характер от лицето Р. П., за които бил осъден на лишаване от свобода.

С докладна записка от 08.08.2018 г., изготвена от П.П. било установено, че след извършена проверка Р. П. живеел постоянно на посочения от него адрес и към настоящия момент на проверката не злоупотребява с алкохол и упойващи вещества, няма противообществени прояви и постъпили жалби срещу него.

При тези фактически данни бил издаден отказ с рег. № 3383р – 35523/16.11.2018 г. на началника на 08 РУ-СДВР, с който на основание чл. 58, ал. 1, т. 2 от ЗОБВВПИ административния орган отказва да издаде разрешение за съхранение, носене и

употреба на ловно огнестрелно оръжие на Р. Ц. П.. Отказът е връчен лично на 19.11.2018 г.

На 31.07.2019 г. Р. П. отново подава заявление за придобиване на ловно огнестрелно оръжие, като отново му била направена проверка:

С докладна записка от 21.08.2019 г. Началникът на 08 РУ-СДВР бил уведомен, че след извършена проверка в информационните масиви на МВР се установило, че Р. Ц. П. бил регистриран като „извършител“ по ЗМ№ 2022/1995г. по описа на 08 РУ – СДВР за извършено престъпление по чл. 115 от НК, за което бил осъден ефективно на 10 г. лишаване от свобода, както и по рег. № 1267/1976г. по описа на 07 РУ – СДВР за извършено престъпление по чл. 252 вр. чл. 195 от НК, за което бил осъден условно.

С докладна записка от 16.08.2019 г., Началникът на 08 РУ-СДВР бил уведомен, че при извършена проверка се установило, че лицето Р. П. живее постоянно на посочения от него адрес и има заверен ловен билет за 2019 г. От проверката било установено още, че няма данни лицето да е злоупотребявало с алкохол и упойващи средства, както и че към момента на проверката не са постъпвали жалби срещу него и нямал противообществени прояви, нито издавана заповед по ЗЗНД.

Във връзка с констатираното и подадено заявление с вх. № 146200-945/2019 г. за издаване на разрешение за придобиване чрез закупуване на ловно огнестрелно оръжие, жалбоподателят бил уведомен чрез писмо изх. № 338300-5415 от 13.09.2019 г. на Началника на 08 РУ-СДВР, че работата по преписката се прекратява поради издаден отказ с рег. № 3383р-35523/16.11.2018г.

По делото са събрани и гласни доказателствени средства с разпита на свидетеля Г. К., които съдът кредитира като последователни и непротиворечиви на събрания по делото доказателствен материал.

Приетите писмени доказателства не се оспорват от страните и на основание чл. 171, ал.1, изр. 1 от АПК, която норма постановява, че доказателствата, събрани редовно в производството пред съда, следва да бъдат съобразени при обосноваването на правните изводи по разглеждания спор.

При така изложената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Разгледана по същество, жалбата е основателна, по следните съображения:

Както се установява от жалбата, същата е подадена срещу Мълчаливия отказ на началника на Началника на 08 РУ-СДВР по подадено от Р. П. заявление с рег. № 945/31.07.2019 г. за издаване на разрешение за придобиване, съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие и боеприпаси за него за ловни цели. Наред с това обаче е последвал и изричен отказ, обективиран в писмо изх. № 338300-5415 от 13.09.2019 г. на Началника на 08 РУ-СДВР. По аргумент от чл. 58, ал. 3 от АПК и Постановление на Пленума на Върховния съд № 4 от 1976 г., в случаите, когато по подадена жалба срещу мълчалив отказ е последвал изричен отказ предмет на съдебен контрол е изричният отказ.

Нормата на чл. 168, ал.1 от АПК определя, че съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания за оспорване на административните актове по смисъла на чл. 146 от АПК.

Оспореният отказ е обективиран в писмото от 13.09.2019 г. е издаден от

административен орган с териториална и материална компетентност, съгласно чл.83, ал. 5 от ЗОБВВПИ, който текст предвижда, че началникът на съответното РУ на МВР издава разрешение за съответната дейност или мотивирано отказва издаването му. Спазена е предвидената от закона писмена форма и в отказа се съдържат изискуемите реквизити по чл. 59, ал. 2 АПК.

Съдебният контрол за материална законосъобразност на оспорените административни актове обхваща преценката дали са налице установените от административния орган релевантни юридически факти (изложени в мотивната част на актовете) и доколко същите се субсумират в посочената като правно основание за издаването им норма и респективно дали се следват разпоредените правни последици. Съгласно разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК, в тежест на административния орган е да установи наличието на посочените фактически основания и изпълнението на законовите изисквания при издаването на оспорения акт.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗОБВВПИ, огнестрелните оръжия, в зависимост от предназначението и техническите си характеристики биват за служебни и граждански цели. Ал. 2 изброява служебните цели - охрана на собствеността, самоотбрана и други разрешени дейности или за граждански цели, а ал. 3 гражданските цели – самоотбрана, лов, спортни дейности, учебни стрелби, колекциониране и като реквизит за театрални, филмови и други постановки. Жалбоподателят е обосновал в административното производство, необходимостта си от придобиване на ловно оръжие по отношение на твърдените граждански цели.

В разпоредбата на чл. 58, ал. 1 от ЗОБВВПИ, изчерпателно са посочени изискванията, които следва да са налице, за да бъде постановен благоприятен за заявителя акт, между които е изискването, лицето да не е осъждано за умишлено престъпление от общ характер или срещу него да не е повдигнато обвинение за умишлено престъпление от общ характер. Административният орган е приел в случая, че са налице основанията за отказ от издаването му по чл. 58, ал. 1, т. 2 от ЗОБВВПИ, според която норма, разрешения за придобиване и/или съхранение на взривни вещества и пиротехнически изделия, разрешения за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице, което е осъждано за умишлено престъпление от общ характер или срещу него е повдигнато обвинение за умишлено престъпление от общ характер.

Настоящият съдебен състав на съда приема, че от доказателствата по делото не се установява нито едно от двете основания, визирани в разпоредбата на чл. 58, ал.1, т.2 от ЗОБВВПИ.

В случая от представените по делото доказателства - два броя свидетелства за съдимост на лицето, служебна бележка, издадена от администрацията на Затвора С. и други документи, става видно, че Р. Ц. П. е реабилитиран по право. Видно от представените доказателства и копие от Присъда № 27/21.03.1997 г., че на жалбоподателя са били наложени наказания 10 години лишаване от свобода и условно осъждане за извършено престъпление по чл. 252 вр, чл. 195 НК.

Жалбоподателят не оспорва, че е бил осъждан за умишлено престъпление от общ характер по чл. 115 от НК, което обстоятелство е посочено в постановения отказ, но от представеното свидетелство за съдимост се установява, че за това деяние е настъпила реабилитация по право по чл.78а от НК, считано от 23.09.2014 г., а от Удостоверение № 3511/2016 от 04.10.2016 г. от ЯОП, е видно, че към 03.10.2016 г. срещу него няма образувани досъдебни производство. В случай, че този член се

приложи, то лицето се третира, като неосъждано – то е лице с чисто съдебно минало. Съгласно изричната разпоредба на чл. 85, ал. 1 от НК, реабилитацията заличава осъждането и отменя за в бъдеще последиците, които законите свързват със самото осъждане, освен ако в някое отношение със закон или указ е установено противното. В специалния ЗОБВВПИ липсва изключваща от общото правило уредба, поради което реабилитацията на Р. Ц. П. го приравнява на неосъждано лице. Към датата на подаване на процесното заявление – 31.07.2019 г., както и към датата на писмото относно започнала процедура по отказ – 13.09.2019 г., последиците от осъждането са заличени и лицето се счита неосъждано.

Що се касае до втората отрицателна предпоставка за отказ в чл. 58, ал.1 т. 2 от ЗОБВВПИ, а именно да има обвинение срещу жалбоподателя за умишлено престъпление от общ характер, такова не се твърди от административния орган, а и от представеното удостоверение от НСлС, изрично се установява, че данни за обвинение срещу П. към момента на издаването му, липсват.

В оспорения отказ обективиран в писмото от 11.09.2019г., Началникът на 08 РУ на СДВР се е позовал, че прекратява административната работа по преписката, поради факта, че има издаден предходен отказ относно издаване на разрешение. В отказът от 16.11.2018г. Началникът на 08 РУ – СДВР се е позовал на заявителски материал от Единния информационен регистър на МВР, което обаче не е въведено като основание за отказ за издаване на разрешение за оръжие в ЗОБВВПИ. Завеждането на заявителски материал в съответното РУ не означава, че е образувано досъдебно производство, а още по-малко, че срещу лицето има повдигнато обвинение. В този смисъл е и съдебната практика на ВАС/ напр. решение № 11893 от 14.08.2019 г. на ВАС по адм. дело 3610/2018 г./

Ето защо, съдът намира, че отказът на компетентния административен орган е незаконосъобразен. Неправилно същия е приел, че е налице пречката по чл. 58, ал. 1, т. 2 от ЗОБВВПИ, поради което този отказ като незаконосъобразен следва да бъде отменен, а жалбата срещу него уважена.

Доколкото в постановения отказ не са изложени други съображения относно липсата или наличието на основания, явяващи се пречка за издаването на искания акт с положително съдържание, преписката следва да бъде върната на административния орган за произнасяне по искане на лицето, при което административният орган да се съобрази със задължителните указания на съда по тълкуването и прилагането на закона, както и да прецени дали са налице всички останали законови предпоставки за издаването му.

Относно разноските по делото:

При този изход на делото, право на разноски притежава жалбоподателят.

Съобразявайки направеното от страна на ответника възражение по реда на чл. 78, ал. 5 ГПК и с оглед действителната правна и фактическа сложност на делото и обема на извършената работа съдът намира, че заплатеното адвокатско възнаграждение не надвишава значително минималния, предвиден в Наредба №1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения размер от 500 лева, поради което не следва да бъде редуцирано. При това положение ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателят сторените по делото съдебно-деловодни разноски в размер на общо 610 лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд - София-град, III отделение, 70 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Р. Ц. П. с ЕГН [ЕГН], от [населено място], Столична община отказ обективиран в писмо изх. № 338300-5415 от 13.09.2019 г. на Началника на 08 РУ-СДВР за издаване на разрешение за придобиване чрез закупуване на ловно огнестрелно оръжие по заявление с рег. № 945/31.07.2019 г.

ВРЪЩА административната преписка на Началника на 08 РУ-СДВР за ново произнасяне по заявлението на Р. Ц. П., съобразно мотивите на съда по тълкуването и прилагането закона.

ОСЪЖДА Началника на 08 РУ – СДВР да заплати на Р. Ц. П. направени разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 610.00 /шестстотин и десет/ лева съдебно-деловодни разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок от получаването на съобщение за това с препис за страните.

СЪДИЯ: